

ligere i andre debatter forstået, at Dansk Folkeparti absolut ikke mener, at staten må blande sig i opdragelse af børn, at man f.eks. mener, at det er helt horribelt, at vi har indført forbud mod, at forældre slår deres børn, det mener man er utidlig statslig indblanding.

Hvorfor støtter man så nu et forslag om, at vi på statsligt plan skal gå ind og i den grad detailstyre opdragelsen i daginstitutionerne, at vi skal sidde her og diskutere, om børn skal lege med ler, eller om de skal lege med andre ting? Vi skal diskutere, hvordan børn skal lære en række forskellige ting, og der skal opstilles krav til, hvad børn skal kunne, når de er 3 år, og når de er 6 år. Hvorfor denne ændring i Dansk Folkepartis holdning til, hvor meget staten skal blande sig i opdragelsen af børn?

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Det er korrekt, at vi har en familierpolitik om, at vi gerne ser, at børn er mere sammen med deres forældre, end de er i dag. Men som jeg sagde i min ordførertale, må vi altså se i øjnene, at de fleste børn dagligt tilbringer mange timer i daginstitutionerne.

Læring – må jeg sige til fru Line Barfod – er jo det, et barn er udsat for hver evig eneste dag sammen med forældrene. De lærer dem social adfærd via daglige gøremål i hjemmet. De lærer også, at der skal ryddes op. De lærer også, at der skal vaskes tøj. Det lærer de, fra de er ganske, ganske små i de fleste hjem.

Vi synes, at når man afleverer et barn i en børneinstitution tidligt om morgenen og det lille barn måske skal være der i 8 timer, er det vigtigt, at der også er en stimulering i børnehaven. Der skal være plads til leg, men vi mener også, at det vil være sund fornuft også at få noget læring ind, så det ikke kun bliver fri leg. Vi ser og hører meget ofte fra skoler, hvor en børnehaveklasse starter op, at der er meget uro i klasserne, fordi børnene aldrig har lært at sidde stille, de har aldrig lært at sidde og koncentrere sig. Vi tror på, at det her lovforslag kan åbne op for, at vi måske får nogle roligere børn ved skolestart.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Man kan slet ikke forhindre børn i at lære noget, hvis vi ser bort fra de der helt ekstreme eksempler, hvor man spærrer dem inde i en kælder eller i et skab eller sådan noget. Det kommer helt

af sig selv, hvis de får lov til at lege og være sammen med andre.

Det, vi diskuterer, er ikke, at vi vil forbyde, at børn overhovedet lærer noget, før de kommer i skole. Det kan man slet ikke. Det ville også være forfærdeligt, hvis man kunne. Det, der er diskussionen, er, om vi i Folketinget skal bestemme, hvad børn skal lære helt præcist. Hvad sker der, hvis de ikke kan det? Hvad sker der, hvis børnene nu ikke har lært at blive renlige, når de er 3 år og skal over i børnehaven? Eller hvad nu, hvis de ikke har lært at sidde stille, når de bliver 6 år og skal i skole? Er de så dumpet til børnehaven eller til skolen?

Hvis vi gerne vil have, at børnene ikke skal være så urolige, hvad så med at gå den anden vej og sikre ordentlige forhold i daginstitutionerne, sikre, at de ikke er fuldstændig overfyldte og har et støjniveau så højt, så børnene bliver enormt stressede og derfor måske ikke lærer at blive mere rolige og have det rart sammen, måske ikke lærer, hvordan man kan have det stille og roligt sammen, inden de kommer i skole?

Det er via ordentlige forhold og gode normeringer, at vi sikrer, at børnene har det godt, i stedet for at vi i Folketinget skal sidde og diskutere præcist, hvad børnene skal lære, og hvad de skal kunne på forskellige alderstrin.

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Jeg vil sige til fru Line Barfod om det der med at lukke et barn ned i en kælder: Her er det klart, at barnet ikke lærer noget, men så er det en helt anden sag, vi snakker om, for så er det en sag, hvor de sociale myndigheder skal ind, og så er der måske tale om en tvangsfjernelse.

Jeg vil godt begynde bagfra, nemlig med støjniveauet, som fru Line Barfod var inde på. Det er jo sådan i dag, når jeg taler med pædagoger, at mange pædagoger ønsker, at der er nogle læreplaner ude i institutionerne, for børnene kan ikke sidde stille, de kan ikke tie stille, de råber, og de lærer.

Jeg har været i en børneinstitution, hvor de har formået at lave en masse aktiviteter samme med børnene, og de har ikke været planlagt. Nogle har været planlagte, hvis de har skullet på udflugt, men der er også mange aktiviteter, som har været spontane. Den institution fungerer fantastisk godt. Støjniveauet er faktisk faldet, og der er også blevet mere plads til alle.

Jeg synes, at fru Line Barfod sætter det op, som om det her lovforslag er noget af det mest